

6 MS / 13. 10. 2013

Parlamentul României

Camera Deputaților

Grupul parlamentar al Partidului Poporului – Dan Diaconescu

Nr.3C-19/ 232/ 15 oct 2013

Catre

Biroul Permanent al Camerei Deputaților
Domnului Valeriu ZGONEA-Președintele Camerei Deputaților

Domnule Președinte

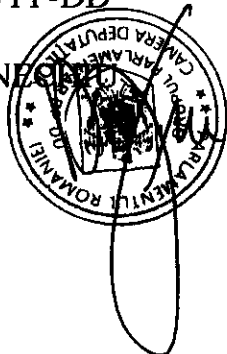
Subsemnații, deputați ai Grupului Parlamentar al Partidului Poporului – Dan Diaconescu și ai Grupului Parlamentar al Partidului Democrat Liberal, menționați în anexă la prezenta moțiune, în temeiul art.112 din Constituția României și ale art.160-166 din Regulamentul Camerei Deputaților, vă înaintăm spre dezbatere și adoptare prezenta moțiune simplă intitulată

„Opriți instituționalizarea inchiziției audiovizualului și manipularea democrației,,

Cu deosebită stimă

Lider Grup PP-DD

Daniel FENECHETI

Lider Grup PDL

Mircea TOADER

MOTIUNEA SIMPLĂ

„Opriti instituționalizarea inchiiziției audiovizualului și manipularea democrației”

Domnule Președinte,
Doamnelor și domnilor deputați,
Domnilor miniștri,

România este măcinată în fiecare zi de probleme serioase la care premierul Victor Ponta nu găsește nicio soluție. Acțiunile coaliției de guvernare conduc țara într-o direcție greșită și par a nu avea nimic în comun cu interesul național.

Avalanșa de taxe și impozite, reinventarea forfetarului și acum noul cod al insolvenței au transformat sistemul privat sănătos într-unul bolnav. Guvernul Ponta nu se pricepe la prea multe, dar cu siguranța știe ce trebuie să facă pentru a distruge România.

O parte din instituțiile statului par să aibă drept principal obiectiv, trasat politic, elaborarea și dezvoltarea de instrumente, pârghii și strategii care să îngenuncheze întreaga națiune din punct de vedere economic, cultural, dar și moral. Membrii Guvernului ignoră problemele reale ale românilor și par a-și dori să-i transforme pe aceștia în soldați teleghidați.

Începând din luna mai a anului 2012, Guvernele Ponta I și II au condus țara numai prin ordonanțe de urgență. Cea cu numărul 170, de pe 2 octombrie 2013, privind Codul Insolvenței a întrecut, însă orice limită. Nu numai că încalcă în mod grav principiile constituționale, prejudiciază grav mediul economic și atacă libertatea presei, dar încalcă și acordurile asumate cu FMI și Banca Mondială, pentru a doua oară chiar.

Potrivit angajamentelor luate în fața FMI și Băncii Mondiale, amendamentele Codului insolvenței trebuiau transmise spre Parlament în vederea dezbaterii publice.

Dar, în concepția domnului Ponta nici nu avem nevoie de Parlament. Este suficient să avem un Guvern stabil și majoritar care face de toate. El legiferează, el execută! Cum? Prin ordonanțe de urgență. Din ce în ce mai multe. Vrem legea Codului Rutier? Nu avem nevoie. Avem Ordonanță! Ne deranjează criticile din presă? Mai dăm o Ordonanță. Așa înțelege Guvernul USL să-și rezolve toate nemulțumirile. Scapă de tot ce îl incomodează.

Acelasi lucru s-a întâmplat și cu halucinantă Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 91/2013 care, probabil, are drept scop băgarea în insolvență a întregii țări.

I. Guvernul Ponta a declarat război mediului de afaceri și locurilor de muncă

Mediul de afaceri a fost puternic zdruncinat de măsurile luate de-a lungul timpului de Guvernele Ponta I și II, însă efectele acestui nou Cod al insolvenței vor fi de-a dreptul dezastruase pentru evoluția țării. Practic, acesta va arunca economia românească într-un proces de dezindustrializare accelerată.

Lipsa de viziune a premierului Ponta în domeniul economic dar în special îndeplinirea unor sarcini comandate și dorința de răzbunare pe trusturile de presă ostile puterii generează un semnificativ caracter subiectiv al variantei finale a Codului insolvenței și nu unul bazat pe echitate, pe principii de drept și democrație.

Guvernul USL joacă politica aruncatului în apă a celui care nu știe să înoate. Intrarea în vigoare a Codului insolvenței, în numai trei săptămâni de la publicare, înseamnă eforturi extraordinare atât pentru sistemul judiciar cât și pentru practicienii în insolvență și agenții economici implicați.

Lipsa de responsabilitate și joaca de-a experimentele, care generează disfuncționalități majore ale activității economice și judiciare. nu fac decât să afecteze profund bunul mers al societății.

În anul 2012, România a înregistrat cel mai mare număr de insolvențe din ultimii 5 ani. 25.842 firme au demarat procedura de insolvență, în creștere cu 20% comparativ cu anul 2011; aproape 9 din 10 firme aflate în această situație sunt IMM-uri. Alte 10.313 firme au intrat în insolvență în primele 8 luni ale acestui an, conform datelor ONRC. Practic, în fiecare zi a acestui an au intrat în insolvență aproape 43 de firme.

Sumele datorate de debitorii aflați în insolvență au crescut de 9 ori față de anul precedent și s-au ridicat la 10 miliarde lei, conform datelor disponibile la începutul anului 2013. O companie aflată în insolvență are datorii, în medie, de 4,5 milioane lei.

România se află pe locul 102 în lume și pe ultimul loc în UE la reglementarea insolvențelor. Rezolvarea unui faliment durează 3 ani și 4 luni, costă 11% din valoarea bunurilor firmei, iar rata de recuperare pentru creditori este de numai 29,2%, conform Raportului Doing Business 2013.

II. Guvernul Ponta a declarat război libertății de exprimare în mass-media

Actuala putere are nevoie de români care să primească zâmbind sărăcia și lipsurile, are nevoie de cetățeni care să aducă osanale celor care le iau și focul din vatră, are nevoie de un popor cufundat în somnul rațiunii. Iar pentru ca această temelie a totalitarismului de tip nou să fie solidă, guvernul actual a găsit formula potrivită: eutanasierea câinilor de pază ai societății, adică presa, în general și audiovizualul, în special. Altfel nu se explică cum, peste noapte, a apărut în Codul insolvenței un articol care prevede suspendarea licenței televiziunilor sau radiourilor aflate în insolvență până la aprobarea planului de reorganizare. Pentru că actualilor membrii ai guvernului nu le place să umble cu jumătăți de măsură în misiunea lor de îngenunchere a acestui popor, s-au gândit și ca noua prevedere din Codul insolvenței să se aplice retroactiv.

În spatele intenției de reorganizare și eficientizare a societăților care intră sub incidența legii audiovizualului se află, de fapt, instituționalizarea cenzurii de către actualii guvernanți. Sătul să tot încerce a ține în lesă presa neaservită, Guvernul a găsit metoda prin care cenzura să fie instituționalizată. USL a adoptat noul Cod al insolvenței prin Ordonanță de Urgență, pentru ca nu cumva demersul său să se intersecteze cu opoziția. Mutantul Cod al insolvenței adoptat de guvernul USL a devenit astfel un ambalaj elegant al cenzurii. În felul acesta, actuala coaliție de guvernare speră că își va asigura liniștea la Palatul Victoria, iar în teritoriu, armatele partinice, docile, vor putea să adoarmă conștiința și rațiunea poporului, manipulându-l, intoxicându-l cu inexistentele realizări ale actualului guvern.

Doamna Maria Grapini, Ministrul delegat pentru IMM, Mediu de Afaceri și Turism, a recunoscut într-o declarație pentru presă că, în ceea ce privește noul Cod al insolvenței, „Guvernul a luat o decizie politică”! Mulțumim doamnei

ministru pentru puseul de sinceritate, dar noaptea cenzurii USL și instituționalizarea ei poate deveni devastatoare pentru români.

Manipularea și guvernarea unei țări prin cenzură va conduce România către categoria țărilor cunoscute ca făcând parte din lumea a treia. Românii au dreptul să știe că, pe harta libertății presei în lume, în guvernarea USL, România figurează pe o poziție inferioară statelor precum Botswana, Namibia, Mongolia, India sau Papua Noua Guinee.

Orice fel de încercare de suprimare a unei publicații sau post de televiziune reprezintă un atac direct la libertatea de exprimare, reprezintă o metodă folosită în trecut de „orânduirea” totalitaristă. În esență, reprezintă o teamă de aflare a adevărului, o dorință de a „ascunde sub preș” tot ce nu convine puterii, putere ce azi are numele USL. Reprezintă, de asemenea, teama ca adevărul să ajungă la alegătorul care a crezut într-o alianță ce i-a promis o viață mai bună sau măcar decentă. Dacă în concepția CEDO presa a fost denumită „câinele de pază al democrației”, în concepția Guvernului USL trebuia dată o Ordonanță de Urgență care să EUTANASIEZE acești „câini”.

Doamnelor și domnilor deputați,
Domnilor miniștri,

În opinia noastră, noul Cod al insolvenței pune în pericol libertatea presei și dreptul la informare al cetățenilor, eutanasiază adevărul, dreptatea și, până la urmă, democrația. Pentru că nu are curajul și demnitatea de a spune că suprimă ceea ce-l incomodează, USL se folosește de „pretexte” economice pentru a-și motiva acțiunile. De fapt, realitățile politice sunt cenzurate de necesitățile economice. Pentru că, ne place sau nu, suntem o țară membră a UE și nu putem să comitem abuzuri, a fost nevoie de o Ordonanță care să „cenzureze” opiniile cetățenilor. Au drept să se exprime doar cei pe care puterea îi lasă s-o facă! Preocupați de probleme majore - de exemplu exploatarea Roșia Montană, candidatura la prezidențiale sau cuantumul amenzilor la trecerea pe culoarea roșie a semaforului - nu vedem că de fapt ni se încalcă unul din importantele drepturi constituționale, dreptul la exprimare liberă. Așteptăm nerăbdători programele în care ni se va impune să lăudăm și slăvim pe marii „conducători”, doar avem experiență.

Domnule Președinte,
Doamnelor și domnilor deputați,
Domnilor miniștri,

PDL și PP-DD critică dispozițiile O.G. nr.91/2013 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență (Codul insolvenței) introduse „*peste noapte*” în mod iresponsabil de Guvernul Ponta, întrucât, pe de o parte, încalcă Constituția României iar, pe de altă parte, sunt în totală contradicție cu realitatea autohtonă și globală, afectează incontestabil mediul de afaceri, sistemul bancar, precum și buna desfășurare a activității economice. Totodată, amendamentele aduse „*peste noapte*” formei inițiale a Codului insolvenței distrug șansele de redresare a societăților aflate în dificultate financiară și pun în pericol libertatea presei.

1. Neconstituționalitatea Codului Insolvenței.

O.G. nr.91/2013 încalcă indiscutabil dispozițiile art.1 alin.5 „*în România respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie*” și ale art.115 alin.4 „*Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență numai în situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată, având obligația de a motiva urgența în cuprinsul acestora*” din Constituția României.

În sistemul român de drept, supremația Constituției și a legilor a fost ridicată la rang de principiu constituțional, instituindu-se astfel o obligație generală impusă tuturor subiecților de drept, inclusiv puterii executive, care în activitatea de legiferare, trebuie să respecte Legea fundamentală a țării și să asigure calitatea legislației. Aceasta întrucât, pentru a respecta legea, ea trebuie cunoscută și înțeleasă, iar pentru a fi înțeleasă, trebuie să fie suficient de precisă și previzibilă, așadar să ofere securitate juridică destinatarilor săi.¹

Publicarea intempestivă a Codului Insolvenței, într-o formă substanțial diferită de cea propusă de comisia de specialiști ce au conlucrat la redactarea conținutului său, fără consultări și dezbateri publice, fără opinia Băncii Mondiale și a Fondului Monetar Internațional precum și intrarea în vigoare a acestuia la doar 3 săptămâni după publicare încalcă în mod grav principiile fundamentale constituționale și contrazic în mod evident direcția de acțiune a

¹ Principiul securității juridice, fundament al statului de drept, repere jurisprudționale, Ion Predescu- judecator Curtea Constituțională, Marieta Safta- magistrat asistent sef

legiuitorului precum și încercările de reformare a cadrului legislativ din ultimii ani.

Într-un comunicat transmis de Uniunea Națională a Judecătorilor din România s-a arătat că „*adoptarea unui cod juridic, așa cum este Codul Insolvenței, prin ordonanță de urgență este un act fără precedent, care nesocotește flagrant dispozițiile art.115 din Constituția României ce limitează în mod expres situațiile în care Guvernul poate emite ordonanțe de urgență*”.

Astfel, guvernul Ponta a transformat peste noapte un proiect de lege într-o ordonanță de urgență fără însă a motiva urgența, obligație imperativ prevăzută de Constituția României încălcând în același timp acordul cu Fondul Monetar Internațional, în care și-a asumat răspunderea că va trimite amendamentele pentru Codul Insolvenței la Parlament, după o consultare adecvată a tuturor actorilor relevanți.

Apreciem caracterul pripit al adoptării Codului insolvenței ca fiind în totală contradicție cu tendința manifestată de legiuitorul român în cazul Noilor Coduri(Civil si Penal), concretizată printr-un proces laborios de redactare, cu consultarea specialiștilor consacrați în domeniu, ce s-a întins pe o perioadă de mai bine de 4 ani, urmată de un proces de implementare, sprijinit de o Lege de punere în aplicare, ce trasează o perioada tranzitorie de câteva luni.

Guvernul Ponta a înțeles să adopte Codul Insolvenței printr-o ordonanță de urgență încălcând în mod flagrant principii fundamentale constituționale respectiv principiul nediscriminării, transparenței și accesului la libera informație, a previzibilității legii și stabilității juridice după cum vom arăta în continuare.

2. Încălcarea principiului transparenței.

Transparența este un principiu democratic care s-a manifestat pentru prima dată în societățile civile dezvoltate și constituie una dintre cele mai remarcabile consecințe ale amplificării presiunii și controlului social asupra instituțiilor de stat.

Transparența este un element primordial într-un stat democratic iar acceptarea sa trebuie să faciliteze trecerea de la un sistem al hotărârilor centralizate și „opace“ la cel al deciziilor adoptate democratic, într-un cadru transparent.

În luna mai a acestui an ministrul de justiție Robert Cazanciuc declara „ am desemnat un secretar de stat din Ministerul Justiției pentru a coordona o echipă care să elaboreze un nou Cod al insolvenței. (...) Eu aş vrea ca în cursul lunii iulie să putem trimite la Guvern un proiect de lege consolidat, un proiect de lege elaborat în consultare cu mediul de afaceri. Nu trebuie să ne fie frică de Parlament. Cu siguranță vom susține punctele de vedere referitoare la nevoia unei codificări a tot ce înseamnă dispoziții.”

Or, la mai puțin de 5 luni proiectul de lege „s-a transformat” fără precedent într-o ordonanță de urgență, fără dezbateri publice cu instituțiile care trebuie să asigure aplicarea corectă, unitară și eficientă și fără respectarea obligațiilor de consultare asumate față de forurile internaționale. Mai mult decât atât, Ministrul Justiției nu a explicat public motivele pentru care a avizat actul normativ fără realizarea studiului de impact asupra mediului economic și a sistemului judiciar și nici măsurile de ordin administrativ și logistic avute în vedere pentru a asigura implementarea dispozițiilor din noul Cod al insolvenței.

Oficialii Pwc Romania (consultanții care au contribuit la redactarea inițială a Codului) au declarat că *“proiectul Codului Insolvenței recomandat și transmis de comisia de specialiști către Ministerul Justiției a avut în vedere elaborarea unei reglementări unitare, pentru toți subiecții supuși procedurii insolvenței, și a urmărit crearea unui regim mai echilibrat, transparent și predictibil, între creditori și debitor, precum și remedierea deficiențelor identificate în practică la nivelul vechii reglementări. De asemenea, au fost integrate principiile și recomandările Băncii Mondiale, universal acceptate în mediul de afaceri internațional, precum și pe prevederile Comisiei Națiunilor Unite în domeniul Dreptului Comercial Internațional (UNCITRAL Model Law)”*.

Consternată de decizia Guvernului Ponta, Uniunea Națională a Judecătorilor din România a precizat „.....La fel de grav este și faptul că, încălcând principiul transparenței, Guvernul a adoptat un act normativ într-o formă ce a suferit modificări față de cea inițială ce a fost afișată pe site-ul Ministerului Justiției, creând astfel suspiciuni în legătură cu motivațiile reale ale adoptării acestui act normativ.”

Măcar în acest ultim ceas, având în vedere semnalele venite din partea mediului de afaceri, din sistemul judiciar și din partea practicienilor în insolvență care sunt chemați să aplice noile dispoziții legale în pripă și fără a avea timp suficient pentru cunoașterea și aprofundarea lor, se impune luarea unor decizii pentru a se evita disfuncționalități majore cu consecințe nefaste directe pentru România.

3. Încălcarea principiului nediscriminării.

Prin aprobarea dispozițiilor art.81 alin.3 din O.G.91/2013, Guvernul Ponta a încălcat principiul fundamental constituțional prevăzut de art.16 alin.1 respectiv principiul nediscriminării.

Prin art.81 alin.3 s-a instituit un tratament discriminatoriu între debitorii din domeniul audiovizual și restul debitorilor cărora li se aplică prevederile OUG nr. 91/2013. Astfel, suspendarea licențelor de emisie pentru televiziunile sau posturile de radio care intră în insolvență, până la momentul în care este aprobat planul de reorganizare va conduce în mod direct intrarea în procedură de faliment fără a mai exista posibilitatea revigorării societății printr-un plan viabil de reorganizare. În mod practic, suspendarea licenței lipsește debitoarea aflată în procedură de posibilitatea de a avea venituri din activitatea curentă întrucât licența este condiție *sine qua non* pentru derularea procedurii. Acest abuz al puterii îi afectează pe toți românii pentru că astfel vor fi izolați, expuși unei societăți vidate de informație reală, corectă, obiectivă. Dispoziția legală asigură că cenzura instituționalizată și manipularea grosolană își vor face pe deplin efectul. În urma unei verificări, la ora actuală vor fi afectate de acest abuz peste 20 de televiziuni din toată țara.

Consiliul Național al Audiovizualului (CNA) nu a fost consultat în prealabil cu privire la conținutul art.81 alin.3 din O.G.91/2013, așa cum prevede art.10 alin.2 din Legea audiovizualului „*Consiliul Național al Audiovizualului este autoritate unică de reglementare în domeniul serviciilor media audiovizuale*”, respectiv art. 17 alin 3 „*Consiliul este consultat cu privire la toate proiectele de acte normative prin care se reglementează activități din domeniul audiovizual ori în legătură cu acesta*”.

Mai mult decât atât, în cadrul intervențiilor sale pe această temă CNA a atras atenția că „*Ordonanța de Urgență privind procedurile de insolvență operează cu noțiunea de suspendare a licenței, iar în Legea Audiovizualului această noțiune nu este nici definită și nici prevăzută.*”

Prin adoptarea art.81 Guvernul s-a substituit practic Consiliului Național al Audiovizualului (CNA), autoritate independentă, impunând o nouă procedura respectiv suspendarea licenței. Potrivit art. 10 din Legea audiovizualului nr. 504/2002, CNA este autoritate publică autonomă sub control parlamentar, garantul interesului public în domeniul comunicării audiovizuale și unica autoritate de reglementare în domeniul serviciilor media audiovizuale. Prin Noul Cod al insolvenței, Guvernul încalcă Legea nr.504/2002 și contravine prevederii

care stabilește lipsa raporturilor de subordonare ierarhică între Guvern și autoritățile administrative autonome aflate sub control parlamentar.

Art. 115 alin. (4) din Constituția României prevede în mod limitativ situațiile ce pot face obiectul reglementării prin ordonanțe de urgență, doar în măsura în care caracterul excepțional al măsurii și urgența necesității adoptării acesteia impun delegarea legislativă.

În plus, delegarea legislativă nu poate opera, în lumina alineatului (1) al articolului 115, în domeniile ce fac obiectul legilor organice. Având în vedere că Legea nr. 504/2002 este o lege organică, potrivit art. 31 alin. (5), raportat la art. 73 alin. (3) lit.t din Constituția României intervențiile asupra acesteia sunt acceptate doar dacă sunt venite din partea Parlamentului, nu și din partea Guvernului.

4. Încălcarea principiului neretroactivității actului normativ.

„Legea dispune numai pentru viitor cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile”- art.15 din Constituția României.

Ca urmare a consacrării sale constituționale, acest principiu a devenit obligatoriu nu doar pentru judecătorul care aplică legea, ci și pentru legiuitor, care este ținut deopotrivă să-l respecte în procesul de legiferare, neretroactivitatea legii constituind o garanție fundamentală a drepturilor constituționale, îndeosebi, a libertății și siguranței persoanei. În numeroase cauze împotriva României, de exemplu cauza *Brumărescu împotriva României*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că unul dintre elementele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care impune, printre altele, ca soluția dată în mod definitiv de către tribunale unui litigiu să nu fie repusă în discuție.

Curtea Constituțională, în exercitarea competenței sale prevăzute de Constituție și de legea sa de organizare și funcționare, a sancționat în numeroase rânduri, prin constatarea neconstituționalității dispozițiilor legale cu privire la care a fost sesizată, încălcarea principiului neretroactivității legii, contribuind, totodată, la definirea lui. Atunci însă când o lege nouă modifică starea legală anterioară cu privire la anumite raporturi, toate efectele susceptibile a se produce din raportul anterior, dacă s-au realizat înainte de intrarea în vigoare a legii noi, nu mai pot fi modificate ca urmare a adoptării noii reglementări, care trebuie să respecte suveranitatea legii anterioare.²

² Principiul securității juridice, fundament al statului de drept, repere jurisprudționale, Ion Predescu- judecator Curtea Constitutională, Marieta Safta- magistrat asistent sef

Dincolo de faptul că actul normativ nesocotește un alt principiu de rang constituțional și anume principiul neretroactivității legii, derivat din nevoia socială a previzibilității legii, aplicarea Codului în procedurile *pendinte* ar crea dificultăți factice imediate, deoarece toți cei care au inițiat procedura de insolvență pe vechiul Cod vor trebui să se adapteze noilor proceduri. Specialiștii în insolvență consideră că aplicarea ordonanței pentru toate procedurile în curs, de la momentul intrării sale în vigoare, va destabiliza planurile de reorganizare deja adoptate, care prevăd reorganizarea pe o perioadă de trei ani și pentru care au fost deja demarate negocieri cu creditorii principali.

Retroactivitatea prevăzută de Codul Insolvenței este aprig criticată și de Avocatul Poporului în cadrul expunerii excepției de neconstituționalitate a O.G.91/2013 arătând ” ...*la stabilirea sferei de acțiune în timp a legii trebuie să se țină cont atât de prioritatea noii legii față de cea veche dar și de siguranța raporturilor juridice, care presupune ca acestea nu trebuie desființate sau modificate, fără un motiv de ordine publică. A da o interpretare diferită principiului neretroactivității înseamnă, pe de o parte, a-i solicita subiectului de drept, înca de la data introducerii cererii, o anumită conduită care nu era prevăzută de lege, iar pe de altă parte, a admite faptul că soluționarea cererii acestuia este supusă unor factori aleatori, intervenți în perioada de observație specifică procedurii insolvenței.*”

5. Încălcarea caracterului concursual și colectiv ce guvernează orice procedura de insolvență sau faliment

În recomandările primite de România de la Banca Mondială s-a insistat pe prevenirea dezmembrării premature a activelor debitorului de către creditorii individuali, pe stoparea în cadrul procedurii, atât în faza de observație cât și ulterior, a permisiunii de valorificare individuală a activelor debitorului și s-a indicat expres eliminarea sau limitarea priorității creanțelor bugetare raportate la cele private.- principiul C12pct.3 (*Public Stakeholders*).

Astfel forurile internaționale susțin cu insistență teza potrivit căreia debitorii aflați în procedura de insolvență trebuie să beneficieze de o protecție judiciară efectivă fiind de neconceput o procedură de insolvență sau de faliment în lipsa concursualismului și al caracterului colectiv al acesteia.

Or, dispozițiile art.75 din Codul Insolvenței introduse de Guvernul Ponta permit executarea silită a debitorului în afara procedurii de insolvență sau de

faliment de către deținătorii creanțelor născute ulterior deschiderii procedurii insolvenței prin intermediul altor organe de executare (executor judecătoresc/fiscal).

Astfel un creditor curent poate executa silit societatea debitoare cu prioritate absolută, chiar și față de creditorii garantați, care nu ar putea interveni în procedura de executare silită. În această ipoteză, creditorul curent primește suma de bani necesară satisfacerii creanței sale, iar restul creditorilor, inclusiv cei garantați, rămân să împartă diferența de bani rămasă. Aceasta duce la o contradicție flagrantă față de ordinea de prioritate stabilită atât de Codul de procedură civilă, cât și însăși de OUG nr.91/2013. Aplicarea normelor de executare silită individuală va fi una trunchiată, așa încât creditorii din cadrul procedurii de insolvență, mai ales cei garantați, nu își vor putea proteja garanțiile în procedura de executare silită.

În forma recomandată de comisia de consultanți care au participat la redactarea Codului Insolvenței și care a fost publicată inițial pe site-ul Ministerului Justiției se asigurase protecția categoriei creditorilor cu creanțe curente prin dreptul de a fi plătiți la scadență, conform documentelor din care rezulta iar dacă debitorul nu se conforma a fost prevăzut dreptul expres al fiecărui creditor deținător de creanțe curente de a cere intrarea în faliment a debitorului.

Sub nicio formă nu se poate concepe executarea silită a debitorului în afara procedurii de insolvență sau faliment întrucât creditorii trebuie să beneficieze de cota falimentară aferentă ce li se cuvine din executarea colectivă și concursuală a întregii averi a debitorului.

Nu trebuie neglijat faptul că executarea silită va genera costuri semnificative, în unele cazuri ajungând până la sau chiar depășind cuantumul creanței de recuperat, astfel încât o astfel de măsură, demarată sub auspiciile procedurii judiciare de insolvență, împovărează pasivul debitoare și diminuează șansele de redresare.

6.Reducerea duratei planului de reorganizare de la trei ani la un an și mărirea procentului de aprobare a planului de reorganizare de la 30% la 50% din total masă credală.

În primul rând această modificare va afecta în mod grav societățile mari și mijlocii întrucât este practic imposibil ca perioada de reorganizare al acestora să dureze doar un an de zile. În acest context pe acest segment vom asista la

număr semnificativ de falimente cu consecința firească a desființării unui număr important de locuri de muncă.

Așa cum se știe numărul reorganizărilor aprobate și în derulare nu a depășit niciodată 5% din totalul procedurilor de insolvență aflate pe rolul instanțelor la orice moment în timp. Un plan de reorganizare, odată acceptat, se asumă a fi în interesul unei mai bune recuperări făcute în favoarea creditorilor. Prin urmare, durata unor astfel de planuri nu ar trebui limitată (de exemplu, Franța are ca termen de reorganizare 10 ani, SUA nu are termen în care companiile să iasă din insolvență).

Este evident că și din perspectiva reducerii substanțiale a perioadei planului de reorganizare Ordonanța Guvernului Ponta este un regres față de precedentă lege a insolvenței fiind în dezacord cu tendințele europene care susțin cu efervescentă ideea de redresare.

Pe de altă parte, majorarea procentului de vot pentru aprobarea planului de reorganizare de la 30% la 50% nu va face altceva decât să blocheze și mai mult aprobarea planurilor de reorganizare cu consecința imediată a intrării societăților respective în procedura de faliment.

Asa cum s-a putut observa în ultimi doi ani băncile și în general creditorii, au manifestat un profund interes în cadrul procedurilor de insolvență a debitorilor lor căutând soluții viabile în vederea creșterii șanselor de reorganizare fie prin acordare de finanțare fie chiar prin diminuarea propriilor creanțe.

Din păcate cele două dispoziții legale criticate diminuează în mod drastic șansele de a propune și implementa un plan de reorganizare funcțional.

7. Efectele dezastruoase ale aplicării procedurii Codului insolvenței regiilor autonome

Întotdeauna s-a considerat că tratamentul juridic al regiilor autonome în cadrul procedurii de insolvență trebuie să fie unul special, datorita importanței în cadrul economiei românești.

Extinderea domeniului de aplicare a procedurii de insolvență la toate regiile autonome fără distincțiile și derogările necesare poate conduce la consecințe economice importante. Și aici avem în vedere regiile autonome de interes național de exemplu Regia Autonomă de Transport București, Regia Autonomă Monitorul Oficial, etc.

8. Intrarea în vigoare în termen de trei săptămâni de la publicarea în Monitorul Oficial.

În condițiile în care Codul insolvenței va intra în vigoare în termen de 20 de zile, aprofundarea lui în principal către judecătorii sindici și practicienii în insolvență dar și de către participanții la procedură în general nu va putea fi făcută în mod temeinic, astfel încât să poată fi asigurată aplicarea lui în mod unitar.

În aceste condiții, vom asista la crearea unei practici juridice diferite care va avea afecta în final atât situația debitorilor aflați în procedură dar și șansele creditorilor în realizarea creanțelor.

Considerând:

a. de o gravitate deosebită blocajul economic în urma deciziilor greșite de guvernare ale USL,

b. eșecul noului Cod al insolvenței în a-și atinge scopul principal al insolvenței, acela de a da companiilor o șansă la reorganizare, dar și

c. falimentul democrației în România prin instituționalizarea cenzurii prin modificările aduse Codului insolvenței, în măsură să suprime inclusiv dreptul constituțional la liberă exprimare,

d. superficialitatea decidenților actuali, lipsa de respect față de români, lipsa de dialog și de transparență în reglementările adoptate abuziv, care nu sunt justificate spre adoptare în regim de urgență,

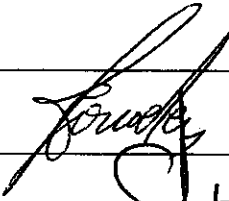

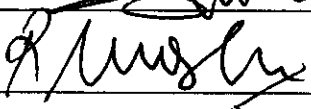
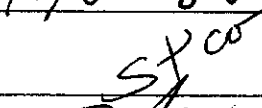
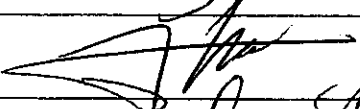
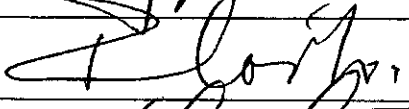

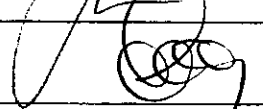
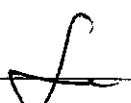
cerem Primului Ministru și membrilor Guvernului USL următoarele măsuri reparatorii:

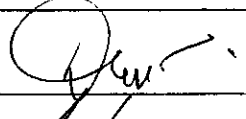

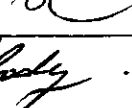
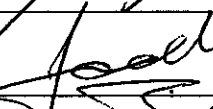

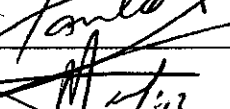
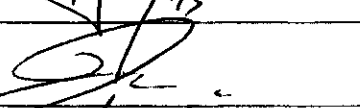

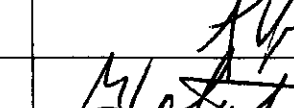
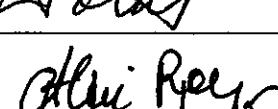
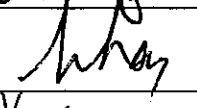
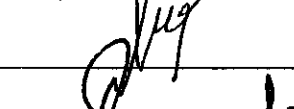
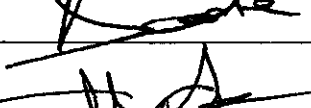
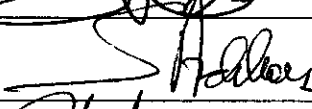
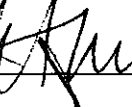

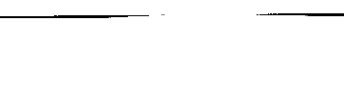
1. Încetarea imediată a atacurilor Guvernului condus de Victor Ponta asupra mediului de afaceri și a presei independente din România.
2. Revocarea imediată a Ordonanței de Urgență Guvernamentale privind Codul insolvenței.
3. Punerea în dezbatere publică a acestui subiect deosebit de important și adoptarea acestuia de Parlament, prin lege și nu prin OUG.

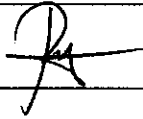
TABEL

cu inițiatorii moțiunii simple

**„Oprăți instituționalizarea inchiziției audiovizualului și manipularea
democrației”**

Nr. crt.	NUME ȘI PRENUME	SEMNĂTURĂ
1.	Camacheu Costea	
2.	GHEORGHE FLORIN	
3.	ROBERTA ANASTASE	
4.	STOLICA ȘTEFAN-BUCUR	
5.	SECARA FLORIN	
6.	PETRU MURTA	
7.	MIRCEA SUBANOVICI	
8.	BOGDANICI CAMELIA	
9.	URCIAN FLORIN	
10.	JOLONTIEA CHERGH	

11.	Dascalu Constantin	
12.	Georgeta David	
13.	Bojucovici Claudia	
14.	Vladu Iulian	
15.	TOADER MIRCEA	
16.	George Simel	
17.	Pam Andrece	
18.	GUNIA DRAGOȘ	
19.	Teodorescu Catalina	
20.	RAIS ULESIU ROMEO	
21.	Alexandru Noone	
22.	LAZA-MATIUȚA LIVIU	
23.	POPOVICIU ALIN FLORIN	
24.	MILITARU LUCIAN	
25.	SĂMĂRTINEANU CORNEL MIRCEA	
26.	LUCIAN BOSE	
27.	PREDĂ CĂȘAR	
28.	ARSELEANU Paula-Dorica	
29.	Raluca Turzau	
30.	GUDU VASILE	

31.	Popescu Florin	
32.		
33.		
34.		
35.		
36.		
37.		
38.		
39.		
40.		
41.		
42.		
43.		
44.		
45.		
46.		
47.		
48.		
49.		
50.		

ROMANIA

Parlamentul României

Camera Deputaților

Grupul Parlamentar al Partidului Poporului – Dan Diaconescu

Nr. Crt.	Nume și prenume	Semnătura
1.	MINCA LILIANA PP-DD	
2.	ADAM LUMINIȚA-PACHEL PP-DD	
3.	CIUHOȘARU TUȘOR PP-DD	
4.	FENECHIU CĂTĂLIN-JANIÈL PP-DD	
5.	SEFER CRISTIAN PP-DD	
6.	HOCIOI NICULINA PP-DD	
7.	DEACONU MIHAI PP-DD	
8.	FULGA IOAN PP-DD	
9.	NUMITAN IULIA-FRĂNTEL PP-DD	
10.	CAȘCIANU MIHAI ERNEȘTI PP-DD	
11.	HISTOR MARIOTRA PP-DD	
12.	MURGU MEAGU PP-DD	
13.	Blărașu Valentin PP-DD	
14.	ȘTANĂ ȘTEFAN PP-DD	
15.	MOIȘCI ICRU PP-DD	
16.	NICULESCU GUMĂTRU PP-DD	
17.	CIORBAȘU LILIANA PP-DD	
18.	Dăbule Dănel PP-DD	
19.	DRĂGOMIRĂ MARIA PP-DD	
20.	Imbrodache Mircea	

